

JÉGÉČKO

školní časopis při gymnáziu & sošpg Liberec Jeronýmova

Úvodní slovo

Zima se pomalu přehoupala v jaro a jaro se poněkud předčasně začalo měnit v léto. Příroda se změnila k nepoznání, lidé začali být o něco usměvavější a mnozí (jako třeba já) vyměnili zimní hibernaci za jarní únavu.

Jak už jste si mnozí jistě všimli, změny se týkají i našeho časopisu. Ztratili jsme velmi důležitou součást našeho redakčního týmu, a tak jsme museli sáhnout po nouzových řešeních. V rychlosti zaškolit nové pomocníky, sehnat nové ilustrátory, ... všichni se ale ukázali jako řešení nejlepší možná.

Je to také jeden z důvodů proč nové Jégéčko budete na chodbách vídat jen jednou za 2 měsíce. Ne, že bychom Vám nechtěli dopřát pravidelnou dávku (snad) kvalitního čtiva, jen nás je na tolik čtenářů poněkud málo. Pokud byste se tedy chtěli podílet na tvorbě, ať už jakýmkoliv způsobem, ozvěte se!

Anička

Obsah

Novinky	
Rozhovor...	
Kultura	
Knižní objevy	
01101010	
Sport	
Školní paragraf	
Komiks	

Nestačí vám potkávat náš časopis jen na školních chodbách?
Brečíte po nocích, protože se vám stýská po našich úžasných titulních stránkách nebo uzených makrelách?

V tom případě navštivte náš web!

www.jegecko.jergym.cz

EXIT TOUR na naší škole!

Desátého dubna navštívila naši školu bomba, která v naší škole vybuchla, jak řekla moderátorka.

Nevím, jestli jste zaznamenali nějakou explozi, každopádně to naše škola zase přežila!

Celá akce začala koncertem kapely DIVINE ATTRACTION. Cory, zpěvák této skupiny, uměl několik českých slov, a dokonce zazpíval i úryvek české písničky. Poté moderátoři páčili z odvážného studenta Ondřeje, který se přihlásil jako dobrovolník, kde se to vůbec nacházejí. Několik studentů vyhrálo údajně velmi atraktivní ceny, například kšiltovku, nebo dva kousky bábovky. Po koncertě se zorganizovalo to, kam kdo půjde na přednášky, a šlo se. Naše třída měla přednášku o penězích s Petrem Činčalou. Dozvěděli jsme se, jak peníze působí na lidi, ale že peníze nejsou špatné,

špatní jsou ti lidé, kteří s nimi zacházejí.

Poté měli všichni pauzu na oběd a následovala druhá přednáška.

V našem případě to bylo o sexu, AIDS a vztazích. Doslova nás odrovnal Tomáš Řehák,

který měl velice vytríbený smysl pro humor, někdy až poněkud zvláštní. Vyprávěl nám příběhy dětí, které už nejsou. Vyprávěl nám o bolestech, při kterých umíraly a o tom, jak je držel za ruku a povídal si s nimi. Také nám povídal o své profesi faráře. Osobně víru neodsuzují, je to jen jiný pohled na svět, kterému já moc nerozumím, ale to neznamená, že to je špatné. Každý na to má svůj ná-

Skupina Divine Attraction v Lidových sadech

zor a kvůli němu bychom ho neměli odsuzovat!

Uzavřela bych to asi tak, že nám tato přednáška ukázala, že i když máme problémy doma nebo ve škole, tak existují lidé, kteří mají problémy daleko horší, a to se svým zdravím. Takže jezte zdravě, pijte zdravě, alkohol jen v malých dávkách, žádné cigarety a hlavně pijte ACTIMEL!!! ;-)

... s panem profesorem Canovem

Na začátek bych se chtěla zeptat, jak jdou skloubit profese starosty a profesora na gymnáziu?

Mně se to tak líbí. Já chodím na gymnázium vlastně pracovníčně relaxovat. Já si tady odpočinu, protože ty úkoly starosty jsou poměrně velké. A protože toho tady mám málo, tak to dělám s chutí.

A co Vás baví víc?

Mě baví oboje. Já ještě před tím, než jsem byl starostou, to je myslím 10 let, tak jsem 8 let byl místostarostou. Tam jsem to dělal přesně opačně, že jsem vlastně učil na plný úvazek na gymnáziu, ale stržený byl do tří dnů a kromě toho jsem tam místostarostoval. To jsem naopak chodil odpočívat na ten úřad.

Zůstane Vám nějaký volný čas? A když, tak co děláte ve volném čase?

Já se přiznám, to by do mě asi nikdo neřekl, že rád jezdím jednou ročně do Alp lyžovat, přesto že se na tom potácím jako Yetti. Rád plavu a bohužel už s mojí postavou nedělám turistiku tak jako dřív. Tak ona je taky otázka, co je volný čas.

Člověka když baví život, tak ani neví, kdy má volno a kdy nemá, takže pořád musí být

ve střehu. Ale já si nejvíc odpočinu, když jsem někde, kde mě nikdo nezná.

Věděli jste už jako student, že budete dělat profesora?

Nikdy jsem nepřemýšlel o tom, že budu učit. Nikdy. A vlastně první nápad, že budu učit, byl týden před tím, než jsem poprvé učil. Já jsem dostal nabídku během vojny - a tenkrát jsem se

rozhodoval mezi nabídkou dělat kriminalistiku (kde bych dělal chemika) nebo nabídkou jít učit. Tak jsem začínal první roky učit na základce. Udělal jsem si učitelské minimum a pak jsem vystudoval dálkově MATFYZ (matematiku, fyziku, chemii). Pak jsem šel tedy na gymnázium, ale vlastně jsem to nikdy nějak moc nechtěl.

A jak probíhala Vaše první hodina, když jste učil?

Já jsem přijel večer před tím do

školy, kde jsem měl učit a kde jsem předtím v životě nebyl, do Chrastavy. Protože já pocházím z Krkonoš. A měl jsem učit 2. den druhou hodinu, pravděpodobně chemii. Jenže onemocněl tělocvikář, takže já jsem vzal tělocvik. A pozor, nebylo to tak tragický, jak ty se Ančo směješ! Všechno bylo v pořádku, ale jenom jeden kluk byl nějaký divný. A když jsem se vrátil do sborovny, tak se mě všichni ptali: „Tak jaký to bylo?“, já říkám: „V pořádku, akorát ten Ivo, ten je nějaký divný.“ Všichni se začali tak potutelně smát a pak jsem se teprve dozvěděl, že to byl syn paní ředitelky. Takže to byla má první hodina.

A co se týče starostování, tak to jste též neplánoval?

To vzniklo taky tak nějak mimo mojí vůli. Já jsem se

podílel na vzniku Občanského fóra, když byla revoluce v 89. roce. Tím jsem myslel, že to pro mě skončilo, byly první volby v 94. roce, když jsem pak odešel. No a pak mě nějak

zvolili a přemluvili mě, abych dělala místostarostu. Já nechtěl odejít z gymnázia, takže jsem pak dělal místostarostu. Faktem je, že mě vždycky zajímala politika. I v dobách komunismu jsem poslouchal pořád Svobodnou Evropu a Hlas Ameriky atd. Vlastně jsem snil o tom, že budu žít ve svobodném státě, no a to se stalo.

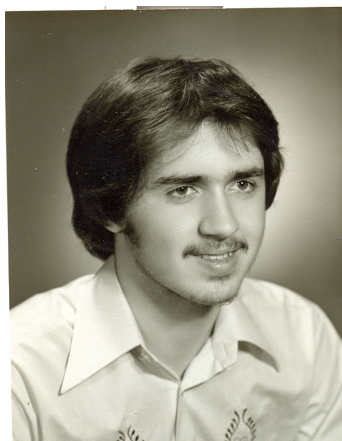
Jaký typ studentů máte rád?

Já to nemůžu říct! Já mám rád drzí studenty, protože ty musím krotit!

I když to tak nevypadá, musím je krotit. Když si vzpomenu na své mládí, (protože já na gymnáziu nebyl žádný svatoušek) jako sám sebe bych učít nechtěl!

Čím Vás student naštve?

No naštve... jako nejhorší je, když člověk něco

vysvětluje, a kdyby to vysvětloval baňce, tak to vyjde nastejno.

Vadí mně třeba, a tím jsem pověstný, že nesnáším opisování. Když někdo napíše sebevětší nesmysl a je z jeho hlavy, tak je aspoň

z jeho hlavy. Ale opisování mně opravdu vadí. Je to prostě jako kdyby někdo kradl v obchodě.

A měl jste rád chemii už ve studentském věku?

No já jsem z chemie v 1. ročníku málem propadnul. Na gymnáziu jsem se musel učit, a to se mi nechtělo! Takže jsem měl špatné známky, ale pak mi naši řekli, že

mě dají pryč, a to bych pak šel na učňák... a to jsem nechtěl, protože tam pak hrozila vojna! A na gymnáziu to bylo jenom na rok. Pak mě chemikářka jednou urazila, že se na mě kvůli té pětce nezlobí, že na víc nemám! Takže jsem se poprvé podíval na chemii, no a začala mě bavit. Takhle to nějak vzniklo. Šla mi čím dál tím víc a pak hlavně na vysoké škole mě bavila. Já bych řekl, že správné gymnázium má být tak strašné na učení atd., že ta vysoká škola je proti tomu brnkačka. A to mé gymnázium takové bylo.

Změnil byste na našem gymnáziu něco?

Kdyby to bylo po mém, já se omlouvám lidem z pedáku, ale já bych udělal tu věc, že by tady bylo jenom gymnázium s tím, že by zároveň v každém ročníku byla jedna třída sportovní. Protože já chápu, že sem chodí sportovci, ale je strašně nepříjemné, že jsou rozházení

v různých třídách. Protože oni s tím mají problémy a kantoři s tím mají problémy. Takže mně by se líbilo, kdyby to bylo gymnázium a jedna třída z toho by byla sportovní. Ale to jenom tak říkám, jinak plně respektuji, že to je tak, jak to je. Myslím, že celkově je naše škola výborná škola. Doufám, že je nejlepší v kraji.

Máte nějakou pěknou historku z dětství nebo ze studentského života?

Já řeknu jednu ze základní školy. Já jsem v 7. třídě měl jedinou dvojku, a ta byla

z chování. A doteďka si pamatuji, jak doma byla jenom babička a chtěla vidět vysvědčení, tak byla hrozně překvapená, jak se ta jednička teďka píše jinak. (smích) Takže se mi podařilo nabulíkovat babičce, že jednička se teďka píše uspokojivé. Ale naši mi to pak nevzali.

A pak si pamatuji na gymnáziu, když jsem poprvé v životě byl v Liberci... to jsme měli školní výlet, který skončil tak, že jsme celá třída dostali třídní důtky. Měli jsme nějaký rozchod a to jsme se tenkrát spustili někde, zřejmě to bylo v Hanychově. A vraceli jsme se do divadla do Ypsilonky, kam jsme jeli. Tak jsme se vraceli tramvají, která byla úplně prázdná - teda kromě nás. A nějaký pán chtěl vystoupit a my jsme ho nepustili, že je starší, tak ať si sedne, že pouštíme starší si sednout. A z pána se vyklubal inspektor. A chudák paní třídní řekla, že už s námi nikam nepojede.

A na této fotce s puškou, to jste šel na studenty, nebo jste sjednával pořádek v Chrastavě?

To je fotka ze střeleb. Naši městští policisté pořádají pravidelně střelby, takže mě někdy vezmou s sebou. Já si zastřím - jsem teda čím dál tím horší střelec, já špatně vidím a když zavřu to jedno oko, tak se mi ten kvér posune. Takže mně nejde o to, abych trefil terč, ale abych střílel dopředu, abych někoho nezabil. Já tedy říkám, že nejbezpečnější místo je to místo, kam mířím při střelbách.

A Váš oblíbený film nebo kniha?

Mě zajímá čím dál tím víc literatura faktu. Třeba mým bestsellerem byla knížka „Mráz přichází z Kremlu“ což bylo o politických událostech v Moskvě v roce 68, čím dál tím víc poslouchám historické pořady na Českém rozhlasu, kde se rozebírají dějiny, ty mě zajímají. Třeba v televizi teď běží seriál o Heinrichovi atd. Dějiny mě zajímají čím jsem starší, tak tím víc. A čím jsem starší, tak tím méně mě zajímají filmy, protože to беру jako že to je nahrané, že to prostě není pravda. Faktem je, že nejvíc jsem se vždycky zasmál u těch filmů, například u filmu Někdo to rád horké, to se mi líbilo a pak zbožňuji Švejka, toho jsem četl asi stokrát.

Vy nám vždycky na hodině vyprávíte plno historek a my nikdy nevíme, jestli to je

pravda, nebo jestli jste si to vymyslel. Jak to s nimi tedy je?

Historiky, které vyprávím, jsou pravdivé - i když někdy bez záruky. Třeba ta historka, jak dal Antonín Puč gól. (Poznámka redakce: Kdo neví, o co jde, ať se zeptá pana profesora). Většinou však říkám pravdivé historky, aspoň si to myslím.

Vy někdy vypadáte, že jste naštvaný, ale smějete se a my nikdy nevíme, jestli jste naštvaný nebo si z nás děláte srandu.

Já to taky nikdy nevím! No naštvaný... jeden můj kolega, který už je po smrti, říkal, že někdo když je naštvaný, tak řve a někdo když je naštvaný, tak mluví hrozně potichu. A to je můj případ. Takže když já tak jako halasím, tak ve skutečnosti naštvaný nejsem. Já se přiznám, že většina kantorů si stěžuje, že jejich třída je neukázněná a já si stěžuju, jak se mě všichni bojí NEZASLOUŽENĚ! Já s tím problém nemám, ale neměl bych to říkat, nebo teďka do vysvědčení nevydržím.

A proč si myslíte, že se vás studenti bojí?

Já nevím. Já se jim nedivím, takový příšery jako jsem já. Mě mají většinou studenti rádi až v tom čtvrtáku, kdy si na mě už zvyknou. V prváku to je hrozný, to se mě hrozně bojí. V druháku se mě ještě bojí, ve třetáku už to je docela dobrý a ve čtvrtáku je to nejlepší. Takový cyklus. Potom odejdou a pak přijdou další, a jak já teďka učím jen ty dvě třídy za čtyři roky, tak ten cyklus je dobře sledovatelný.

Od jaké doby tu učíte?

Začal jsem po revoluci. Já jsem vlastně do revoluce učil na základce a po revoluci, protože se to tady rozšiřovalo ty gymnázia, tak mě nabídla místo paní ředitelka. Tak jsem sem přišel, jinak já tady rád učím,

takže tímto děkuji.

A teď mám jenom tu chemii. Gymnázium, to mě baví.

Chtěl byste něco vzkázat našim čtenářům?

Že jim děkuji za to, že si rozhovor se mnou přečetli, to za prvé. Za druhé, ať si užívají života. Mladí jsou jenom jednou. A jak se říká, ať se nebojí školy, škola se bojí jich.

Promítání filmů k ročníkové práci

V pátek 13. 4. jsem byla na promítání filmů k ročníkové práci Lukáše Lehkého a Tomáše Richtra. Po škole jsem si s kamarádkou došla na oběd, a potom hurá do 1M na promítání. Když jsme přišli před učebnu a nakoukli dovnitř, zjistili jsme, že na promítání se nepřišel podívat skoro nikdo z nižšího gymnázia a že jsou tam „samí velcí“. Počítali jsme s tím, že na promítání s námi půjde Jakub Hrubý, který se nejvíc těšil a vyzná se v kruzích starších studentů našeho gymnázia, ale toho dne zrovna onemocněl. Po dlouhém rozhodování, jestli půjdeme nebo nepůjdeme dovnitř, jsme se rozhodli, že

počkáme na paní profesorku Horanovou. Ta vzápětí přišla, i s panem profesorem Králem a vzala nás dovnitř.

Jako komise k obhajobě se do předních lavic posadila paní profesorka Horanová, pan profesor Král a pan profesor Vydra. Po úvodu Lukáše

Lehkého a paní profesorky Horanové, a jejím varování, že se určitě nasmějeme, jsme viděli tři krátké filmy. První „O doktoru Kittelovi“, dále

„Jak se brácha ztratil“ a poslední, animovaný film „O krk“. Filmy byly opravdu povedené a myslím, že se klukům moc povedly.

Celou dobu se všichni smáli, protože všechny filmy byly velmi vtipně zpracované. Dokonce i komise měla doslova záchvaty smíchu (nejvíc pan profesor Vydra). Mně osobně se nejvíc líbil poslední film „O krk“. Ale všechny byly moc krásné a nelituji toho, že jsem se na ně šla podívat.

Pokud jste promítání nestihli a přesto byste filmy chtěli vidět, jsou k vidění na youtube. Rozhodně doporučuji!

Kultura v sousedním Jablonci

Klub Na Rampě

AUSTRALSKÝ KVĚTEN NA RAMPĚ

Když se řekne Austrálie, českým fanouškům populární hudby se v mysli vybaví jména jako The Easybeats, Midnight Oil, INXS, Kylie Minogue, Rose Tattoo a především jedna z největších světových rockových kapel AC/DC. O tom, že tento světadíl může nabídnout i další interprety, návštěvníky klubu Na Rampě přesvědčí hned dva australské rockové soubory.

10. 5. 2012

VDELLI

Začátek: 20:00

Vstupné: předprodej	250,-
na místě	320,-
studenti	150,-

„... vtipně kombinuje prvky blues-, indie – a mainstream-rocku.“ (časopis Rocks)

„Jedna z průlomových skupin současného blues rocku.“ (časopis Classic Rock)

„Vdelli září jako briliant.“ (časopis Musix)

30. 5. 2012

ROB TOGNONI

Začátek: 20:00

Rock'n'rollová smršť tasmanického ďábla.

„Australský kytarista R. T. je jedním z nejlepších a nekompromisních virtuózů současného blues rocku.“ (časopis Blues News)

„Jeho hudba je drogou spojená se sex appealem. Předpokládám, že moc dobře ví, co to udělá se ženskou.“ (časopis Blues Matters)

Eurocentrum

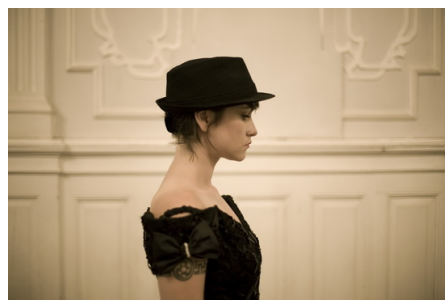
11. 5. 2012

LENKA DUSILOVÁ & BAROMANTIKA

Začátek: 20:00

Vstupné: 250,- na místě
220,- v předprodeji

Koncert průkopníků art-rocku na území bývalého Československa.

23. 6. 2012

WOODSTOCK NAD NISOU 2012 / Grand Defilé

Začátek: 14:00

Finální ročník festivalu revivalových hudebních skupin na letní scéně Eurocentra.

Kapely: Kiss Forever Band (H)

Jimi Hendrix Revival – Stonefree Czech-Experience (USA/CZ)

Led Zeppelin Revival Myst

Black Sabbath Revival

Deep Purple Revival Koberec Band

Megadeth Tribute Vortex (H)

Motörhead Czech Republic revival

„Osobně tento festival doporučuji! Zúčastnila jsem se ho několikrát a vždy jsem byla nadšená. Takže pokud máte rádi rock, přijďte. Já se bohužel nemohu dostavit vzhledem k ročníkové cestě. Ale kdybych mohla, neváhala bych!“

Mája Jílková

Lakomec

V úterý 24. dubna se v naší škole trápilo několik žáků s Cermaty, ale my ne! My jsme si šli do divadla na nejznámější Moliérovu hru. Tato hra byla zmodernizovaná, ale podle mě se to povedlo. Tato komedie o příšerném škrtovi, který miloval peníze více než vlastní děti, pobavila snad opravdu každého. Zajímavé kostýmy, namalované tváře

na bílo a obrovská zápleтка, to byla hra o Harpagonovi. Tuto hru navštívilo naše gymnázium a Bojiště. Nechci hanit pouze naše studenty, ale někteří se chovali jako největší kulturní barbaři s naprosto nepoužívanou kůrou mozkovou! Někdy by studentům neškodilo zajít si za kulturou a tím myslím

divadlo a NE HOSPODU! Celé představení se mi velice líbilo až na pár zvonění mobilních telefonů a odcházení během dějství. Tak divadlu zdar! A chod'te do divadla častěji!

Anče Banszelová

Inheritance

Začalo to Eragonem a skončí to Inheritance. 30. března tohoto roku se totiž na pulty českých knihkupectví konečně dostal Inheritance: závěrečný díl fantasy ságy Odkaz Dračích jezdců od Christopera Paoliniho.

Fanoušci české fantastiky tuto událost netrpělivě vyhlíželi téměř tři roky a pro mnohé byla důležitější než Nový rok nebo Velikonoční pondělí, ale co tomu

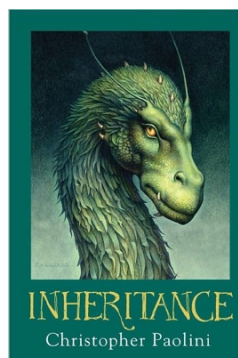
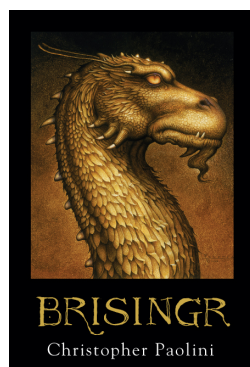
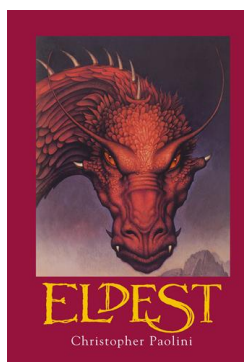
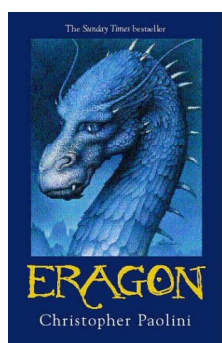
předcházelo? V roce 2003, kdy byl vydán Eragon, byl jeho stejnojmenný hlavní hrdina jen chudým farmářským chlapcem. Pak ale našel v horách tajemný kouzelný kámen, jenž se ukázal být dračím vejcem a jeho život se od základů změnil. Když se z kamene vyklubala modrá dračice Safira, Eragon se stal dědicem pradávnej tradice, stal se Dračím jezdcem.

Eragon se pak cvičil v boji a magii pod vedením bývalého Dračího jezdce Broma a utíkal před zlým králem, který kdysi sám býval Dračím jezdcem. Ale pak Jezdce zradil, pozabíjel a na více než sto let se zmocnil vlády nad celou Alagaësií (fiktivní Paoliniho svět). Poté, co královi služebníci zabijí Broma, Eragon se přidá ke skupině vzbouřenců proti

zlému králi Galbatorixovi, jménem Vardenové a stává se jejich jedinou nadějí na vítězství. Kniha, kterou Paolini začal psát už v patnácti letech, se rychle stala světovým bestsellerem, vyšla v padesáti zemích světa a zaslouženě se stala pravděpodobně nejpopulárnějším fantasy dílem hned po Harrym Potterovi. Podle knihy byl záhy natočen film a stejný úspěch

„Jezdec a jeho drak došli dál než kdokoli jiný, ale ta nejtěžší bitva je teprve čeká: musí se postavit samotnému Galbatorixovi. Pokud to nedokáží oni, neporazí Galbatorixe nikdo.“ Přestože Paolini nepřinesl do žánru fantasy nic nového a vypůjčil si motivy především od J.R.R. Tolkiena, díky svému vypravěčskému talentu dokázal vytvořit nesmírně poutavý příběh a dokonalý svět, a to v pouhých patnácti letech. Paolini však svým fanouškům slíbil, že ve čtvrtém díle konečně budou odpovědi, že se vše vyjasní. A jelikož tři předchozí díly věnoval především vytváření tajemných záhad, nejasných proroctví a otázek bez odpovědí, měl co dělat, aby

to na těch 700 stran vtěsnil. Nicméně tato kniha je opět plná napětí i překvapení, a tak ti, jimž se líbil Eragon, Eldest a Brisingr, zaručeně nebudou zklamáni.

zaznamenaly i další dva díly této ságy: Eldest a Brisingr. V nich se Eragon a Safira mnohé naučili, pod svým praporem sjednotili lidi, urputné trpaslíky, mocné elfy i divoké urgaly a zaznamenali mnohé vítězství i prohry.

23 kvalitních palců

Sháníte kvalitní monitor ke svému počítači, popř. notebooku? Nechcete dávat desetitisíce za grafický monitor a zároveň nechcete „levný šmejd“? Rádi se díváte na filmy, hrajete hry nebo upravujete fotky? Model Flatron IPS321P-BN od jihokorejského výrobce LG je přesně pro vás.

Jedná se o 23palcový IPS panel s rozlišením 1920 x 1080, který vyniká především cenou, která se pohybuje okolo 4 500 Kč, polohovatelností, výbornými pozorovacími úhly a věrnými barvami. Největší výhodou tohoto domácího monitoru je již zmiňovaná polohovatelnost, díky níž dosáhnete až 178 jak vertikálních, tak horizontálních úhlů. To je zásluha především technologie IPS. Nemusíte se obávat žádných nežádoucích barev jako je to u technologie TN, kterou obsahují většina notebookových monitorů.

Ovšem pokud jde o „systémovou“ černou (zobrazuje se při startu Windows a načítání různých her), tak ta je spíše našedlá až fialová. Při psaních dlouhých dokumentů oceníte funkci pivot, pomocí které monitor, i když né dvakrát lehce, překlopíte na výšku. Softwarově vám s tím pomůže dodávaný program od LG. Rychlost odezvy není nejrychlejší, ale 5 ms bohatě postačí, prakticky nic nepoznáte, že nejde o úplnou špičku. Jas 250 cd/m2 patří mezi průměr domácích monitorů, ale zcela postačí. Velkou výhodou představuje matný display a především jeho okolí - žádné nežádoucí otisky prstů. Co se týče

nastavení, zde by mohlo LG ještě trochu zapracovat - OSD je jen v angličtině a je zde jen pár základních nastavení. To ale není největší nevýhoda tohoto monitoru. Více zamrzí to, že monitor má jen dva grafické výstupy (DVI-D a D-Sub), zcela zde chybí například HDMI nebo USB. Pokud byste chtěli použít u monitoru i reproduktory, tak

na to hodně rychle zapomeňte. Sice nabízí vestavěné reproduktory, ale jsou tak slabé (2 x 1 W) a nevýrazné, že v tom je předběhnou i kdejaké notebooky. Pozitivum však je, že veškerou kabeláž k monitoru dostanete - zde výrobce nešetří. Dále v balení najdete software s rychlým přepínáním pivotu. Osobně tento monitor hodnotím velice kladně, škoda jen HDMI, což ovšem vyrovná velmi kvalitní IPS panel. Já osobně ho doma používám a myslím, že poměr cena/výkon je zde opravdu výborný.

Časovky 2012

Jelikož nám začíná období relativně hezkého počasí, tak věřím, že mnozí z vás začínají sportovat. A určitě jsou mezi vámi tací, kteří se věnují alespoň rekreační cyklistice.

A protože k cyklistice neodmyslitelně patří závodění, alespoň stručně bych vás chtěl

seznámit s řadou amatérských závodů pořádaných jako každý rok klubem cyklistů KC Pivovar Vratislavice.

Pivovar Vratislavice pořádá závody horských kol, ale také závody pro kola silniční. V té druhé skupině samozřejmě mohou jet i „horáci“.

A jelikož je mezi námi více horských cyklistů, začnu nejdříve v jejich okruhu časovek. Ta první už se jela 15. 4., druhá v pořadí se jede 13. 5., tzv. Bikeatlon. Startuje v 11:00 u dětského koutku v Lidových sadech, startovné je 150,- Kč a závod je složený ze dvou disciplín: časovky na 1 km a stíhacího závodu na 5 km. V cíli závodu obdrží

KAŽDÝ účastník pivo zdarma! A plnoletí mají o důvod více se snažit, pro první tři je připraven sud piva Konrád. Druhý závod se jede 24. 5. od 17:30, startovné je 50,- Kč a startuje se na konečné zastávce autobusu č. 15 Harcov - Myslivna. Cíl je poté na parkovišti na Maliníku, po 6 km a 370 metrech převýšení. A poslední z časovek horských kol se jede 23. 6. v prostorách pivovaru ve Vratislavicích.

Jede se 800 metrů po asfaltu, zbylých 1200 m po loukách.

Čas startu se liší podle kategorií, od 11:00 do 13:00, startovné činí 100,- Kč. 10. května ale začíná také kolotoč čtyř silničních časovek.

Startovné u každé časovky činí 50,- Kč a všechny startují v 17:00, přihlášky k závodu se však musí odevzdat nejpozději 15 minut před startem. První závod se jede z Proseče n. Nisou na Milíře, jež jsou

vzdálené 3,3 km. Druhý závod se jede o pouhý týden později v Chrástavě. Tam čeká 8 kilometrů stoupání do Vítkova k větrným elektrárnám. Zde se minulý rok kvůli záplavám nejelo, takže nemohu říct, jak to zde vypadá. 7. 6. startuje časovka na Slovanku. Start je v Janově n. Nisou u bobové dráhy, cíl je odsud vzdálen asi 6 km. O týden později se koná poslední časovka, na Maliník. Startuje se v Kateřinkách a do cíle vzdáleného asi 6 km nastoupáte 400 m, a po dojetí závodu následuje přesun do pivovaru na vyhlášení výsledků za celou sérii a vypití pár (ne)alkoholických piv. Pivo je pro každého, nemusíte ani vyhrát. Můžete se „jen tak“ projet na kole s dobrým

pocitem, že jste minimálně o půl kila (peněz) lehčí. ;)

O poznání profesionálnější závody startují 3. 6. - Extraliga Masters. To jsou však časovky, ve kterých musíte být registrovaní, což stojí cca 300,-. O těch psát nebudu, to už je jen pro opravdové silniční cyklisty, čímž vás samozřejmě od účasti nechci odradit. 15. září potom Extraliga v okolí Liberce končí časovkou na Ještěd, o které jsem tento školní rok již psal.

A tím vlastně končí pohár časovek jak silničních, tak horských kol. Určitě se přijďte svézt, o nic tu nejde, naopak si užijete spoustu zábavy. Na závěr bych měl asi říct, že pro závodění jsou určitá pravidla,

protože se jezdí za plného provozu. Bližší informace k závodům naleznete na webových stránkách dole. A start není nikdy těžké najít, hodně cyklistů na jednom místě leccos napoví. Toť vše, možná se na dalších časovkách setkáme. Takže sportu zdar, cyklistice zvláště!

web a pravidla: www.kcpivovar.cz

Postup do vyššího ročníku

V této nové rubrice bychom vám rádi představovali aktuální výňatky ze školního řádu. Ruku na srdce, kdo ho někdy opravdu celý četl... právě proto, že málokdo zná všechna svá práva a povinnosti, spolu s paní ředitelkou jsme se rozhodli vám je postupně představovat. A protože se blíží konec roku, začneme tím, co musí žák splnit, chce-li postoupit do vyššího ročníku.

- Do vyššího ročníku má právo postoupit žák, který prospěl.
- Žák, jehož prospěch je na konci druhého pololetí nedostatečný nejvýše ze dvou povinných předmětů, má právo se souhlasem ředitelky konat opravnou zkoušku.
- Žák, jehož prospěch je na konci druhého pololetí nedostatečný z více jak dvou předmětů, má právo požádat ředitele školy o opakování ročníku.

Jestliže má žák nebo jeho zákonný zástupce pochybnost o správnosti klasifikace, má právo do tří pracovních dnů ode dne, kdy se prokazatelně dozvěděl o jejím výsledku, požádat ředitele o komisionální přezkoušení. Přezkoušet žáka nelze, pokud již byl z daného vyučovacího předmětu v příslušném klasifikačním období komisionálně zkoušen. Průběh komisionálního zkoušení se řídí platnou vyhláškou o středních školách.

Máte nějaké specifické zájmy?
Navštěvujete dramatický kroužek?
Věnujete se křížení tulipánů?
Znáte nazpaměť všechna prvočísla do tisíce?
Napište nám o svém koníčku na
jegecko@gmail.com!
Pokud napíšete do pěti minut, získáte zdarma sadu
nerezových nožů... a to se vyplatí!

